

ЊУЈОРК, 13. августа (Тањуг) - На одлуку Русије да интервенише у Грузији, поред непосредног повода, утицали су признавање Косова од стране САД и низа европских земаља и намера НАТО да прими у чланство Грузију и Украјину, оценио је Роберт Мекмехон из америчког Савета за међународне односе у тексту који је објавио амерички "Њузвик".

Преносећи мишљење аналитичара и угледних новинара, Мекмехон пише да је Владимир Путин годинама упозоравао на опасност признавања Косова, а када се то догодило, "одговорио је задавши ударац америчком миљенику на Кавказу".

"Аналитичари попут Димитрија Сајмса из Никсоновог центра су још крајем прошле године указивали да би признање Косова могло уследити мило за драго на Кавказу, најављујући нову еру у међународним односима", навео је Мекмехон.

Није случајно, указује он, што је више дана по почетку руске офанзиве, Михаил Сакашвили представљен као опасан отпадник попут Слободана Милошевића, док руски министар спољних послова Сергеј Лавров изражава забринутост због "етничког чишћења", користећи термине употребљаване деведесетих година за Босну и Косово.

Други катализатор за одлуку Русије да интервенише у Грузији, била је, како се наводи, одлука НАТО са самита у Букурешту да размотри хитно укључивање Грузије и Украјине у Акциони план за чланство.

Аналитичари су, указује Мекмехон, снажну реакцију Русије приписали њеном све већем осећању изолованости због придруживања земаља из окружења западним институцијама.

Томе сада треба додати и "нови руски просперитет", "новопронадјено самопоуздање" и жељу да преокрене геополитички тренд, додао је он.

Вашингтон и европске престонице су, како указује аутор, данас суочене са питањем како да обуздају Русију, али имају на располагању ограничена средства.

"Пре овомесечних борби, главно средство западног ангажовања у Грузији била је посматрачка мисија УН у Абхазији и мисија ОЕБС-а у Јужној Осетији, али оне за последњих 15 година нису дале неки трајнији резултат", подсетио је аутор.

Отуда изгледа да на дипломатском фронту постоји потреба да се обнови међународни приступ решавању "замрзнутих конфликта" у региону, али много тога ће зависити од тога да ли ће војна кампања у августу означити прекретницу за руску спољну политику, навео је он.

Неки наиме сматрају да би ово могао бити крај ере у којој се сматрало да некадашње сфере утицаја треба да замене нове норме сарадње и наводе да у Русији јача "неоимперијалистички табор", који жели да њихова земља преузме водјство од Запада.